

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quæstiones Canonicae De Decimis

Friderich, Melchior

Ingolstadii, 17010 [i.e. 1710]

Quæstio IV. An Compensatio in decimis admittenda sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61677)

stitutionem, nisi postquam jus suum plenè probaverit, eò quòd Jura asistant Parocho & resistent laico non tantùm quoad jus decimandi, sed etiam quoad possessionem, & consequenter ille manutendus sit, quamdiu iste suam quasi possessionem, quam prætendit, non ostendit esse legitimam.

675 Assert. VI. Si in colligendis decimis modus exceditur, potest ab excessu appellari. Assertio certa est ex *l. ab executione 5. C. quor. appell. non recip. & c. Novit. 43. de Appellat.* Hinc, ut ait Salgado *l. c. n. 77.* nullus est casus de mundo, in quo propter excessum non admittatur appellatio etiam suspensiva, cùm omnis excessus sit gravamen ac injustitiam contineat, & excedere ac gravare paria sint, ut fusè profequitur idem *p. 4. c. 3. à n. 76. ubi à n. 89.* cum Bartolo, Felino, Baldo, ac alijs tradit, posse omisâ appellatione, quæ solum concedi-

tur ad decendum, implorari officium Judicis per viam querelæ, quæ competit ad annum. *arg. l. qui se gravatos C. de agri. & censu.* Quin agi poterit etiam de nullitate, uti post Joan. de Imola, Felin. Alex. Afflict. ac alios tenent Maranta *p. 6. act. ult. n. 9.* Avendan. *p. 1. c. 17. n. 4.* Parlador. *l. 2. c. fin. p. 5. §. 3. n. 4 & 5.* Molin. *de Primogen. l. 4. c. 7. n. 4.* Et quidem ad 30. annos, ut communis tradit cum Bart. *in l. Data opera col. 14. n. 9. C. qui accus. non poss. & Saliceto in l. si preses n. 6. C. quom. & quando Jud.* Nec si gravatus fortè non appellavit intra decendum, vel appellationem deseruit, quia in ea succubuit, prohibetur de nullitate agere: quia si quis plura Juris remedia habuit, atque uno eorum exclusus sit, vel superatus, non prohibetur altero experiri, uti patet ex *c. Concertationi 8. de Appell. in 6. & l. Si expressim 19. ff. eod.*

QUÆSTIO IV.

An Compensatio in Decimis admittenda sit?

SUMMARIUM.

677. Rationes dubitandi.

678. Non datur in decimis compensatio.

679. Nisi præterita sint.

680. Solutio oppositorum.

677 **Q**uæstio est, an colonus creditor Parochi possit huic decimas postulanti opponere com-

pensationem per modum exceptionis & in vim solutionis, seu dicere, se pro eo, quod sibi debetur à Parocho,

Parocho, retinere posse ac velle fructus, quos aliàs titulo decimarum solvere deberet. Videtur hæc compensatio fieri posse, quia omnes debitores utuntur compensatione adversus quoscunque creditores, etiam fiscum. *l. aufertur 46. §. 3. ff. de Jure fisci*: ac propterea compensatio semper locum habet, nisi ubi specialiter est prohibita. At nullus Canon vel lex afferri potest, quæ eam prohibeat in decimis. Neque obstat, quòd debitor tributorum compensare non valet adversus fiscum aut civitatem. *cit. l. 46. §. 4. & l. 3. C. de Compensat.* Nam, ut supra à n. 143. dictum est, decimæ propriè non sunt tributum. Pariter non valet, si quis dicat, non esse universale, quòd creditor compensatione uti queat, cum uti non queat in Deposito *l. pen. C. Depof. ult. C. de Compensat. l. In Contractibus 14. §. 1. C. de non num. pecun. nec in Commodato. ult. C. de Commodato.* Respondetur enim, idè in Deposito & Commodato non admitti compensationem, quòd hæc duntaxat locum habet in quantitativis, quæ mutuatam functionem recipiunt; non verò in speciebus. *l. si convenerit 18. pr. & l. non sortem 37. §. 4. ff. de Condict. Fideb.* In Deposito autem & Commodato eadem species restituenda est. *§. Item is 2. Inst. quib. mod. re contr. oblig. l. 2. prin. ff. de R.C. Quæ ratio non pro-*

cedit in decimis, cum in his debeat quantitas, non species.

Assert. In decimis non datur ⁶⁷⁸ compensatio, id est, debitor decimarum non potest has negare prætextu ejus, quod sibi debetur à Decimatore. Ita communiter DD. Catholici, quibus consentiunt Heterodoxi, Brunemann. *ad l. 3. C. de Compensat. n. 3.* referens Wesenbec. *cod. tit. n. 12.* & Lauterbach. *ad ff. tit. eod. th. 8. n. 6.* citans Trentac. *cod. tit. resol. 1. n. 16.* Rationem dant: quia decimæ à Jure æquiparantur tributis *c. Tua nobis 26. h. t. & Can. Decima 66. 16. q. 1.* Atqui in tributis non admittitur compensatio. *cit. l. 3. C. de Compensat.* Pariter non admittitur in alimentis. *cit. l. 3.* quia horum cura est præsens & momentaria, ut loquitur Papin. *in l. pecunia 8. ff. de Aliment. legat.* At decimæ debentur ut sustentatio & alimenta Ministris Ecclesiæ, ut habetur *C. Extirpanda 30 de Prabend. & fuse ostensum est supra n. 29. & seqq.*

Limitanda tamen est assertio ad ⁶⁷⁹ decimas futuras, ita ut in compensationem debiti retineri à Parochiano nequeant, ad quas solvendas nunc tenetur ac in posterum tenebitur. Nam quoad præteritas, quæ videlicet præteritis annis solvi debuerant ac solutæ non sunt, compensatio videtur admittenda, prout admittunt Hostiens. Joan. Andr. & Boich. *in c. Cum homines*
 h. t.

h. t. Rebuff. q. ult. n. 19 Moneta c. 8. q. 4. n. 61. Barbol. de Offic. Parochi c. 28. §. 4. n. 9. ac alij, argumento ab alimentis petito, super quibus cum de præterito admittatur transactio *l. De alimentis C. de Transact. & l. Cum i ff. eod.* iidem DD. etiam compensationem super decimis præteritis admittunt. Verum nec in istis locum habere debet compensatio, si dolo solutæ non fuerunt, saltem eum in finem, ut postea exceptio compensationis opponi posset: tunc enim opponens Parochianus exceptione doli repelleretur.

680 Haecenus dictis non obstant, quæ *n. 677.* opposita sunt. Respondetur enim in primis, illam regulam *ex l. 46. ff. de Fure fisci* suam, ut ple-ræque alia, exceptionem pati, nimirum in tributis, alimentis &c.

Et sic ob paritatem rationis etiam in decimis. Pariter non valet, quod ibi dicebatur, decimas proprie dictum tributum non esse: etsi enim proprie loquendo tributum non sint, habent tamen cum eodem magnam affinitatem & similitudinem: quæ de causa argumentum desumptum à tributo ad decimam est probabile, forte, frequens, & utile, uti loquitur Nicol. Everhard. *in locis Legalib. loc. à tributo ad decimam n. 1.* nisi in aliquo casu specialis ratio pugnet pro illo, quæ non procedit in ista; cujusmodi casum attuli supra *n. 133. & seqq.* quod ultimo loco afferebatur, non oppugnat comunem sententiam, cum à Deposito & Comodato ad decimas nemo argumentum ducat, ob rationem *cit. n. 677.* adductam.

QUÆSTIO V.

An in concursu Creditorum Decimator præferendus sit?

SUMMARIUM.

681. *Opinio & rationes affirmantium.*

682. *Quoad decimas jam separatas præfertur decimator omnibus creditoribus.*

683. *Præferendus quoque est, si fructus indecimati adhuc extant nondum cum alijs fructibus commisti.*

684. *Aut, si decima fructuum*

pars separata adhuc extat, tamen si cum alijs fructibus commista.

685. *Imò, licet fructus indecimati commisti sint cum alijs.*

686. *Nontamen, si decima vel fructus indecimati non amplius extant.*

687. 688. *Solvuntur opposita. Deci-*